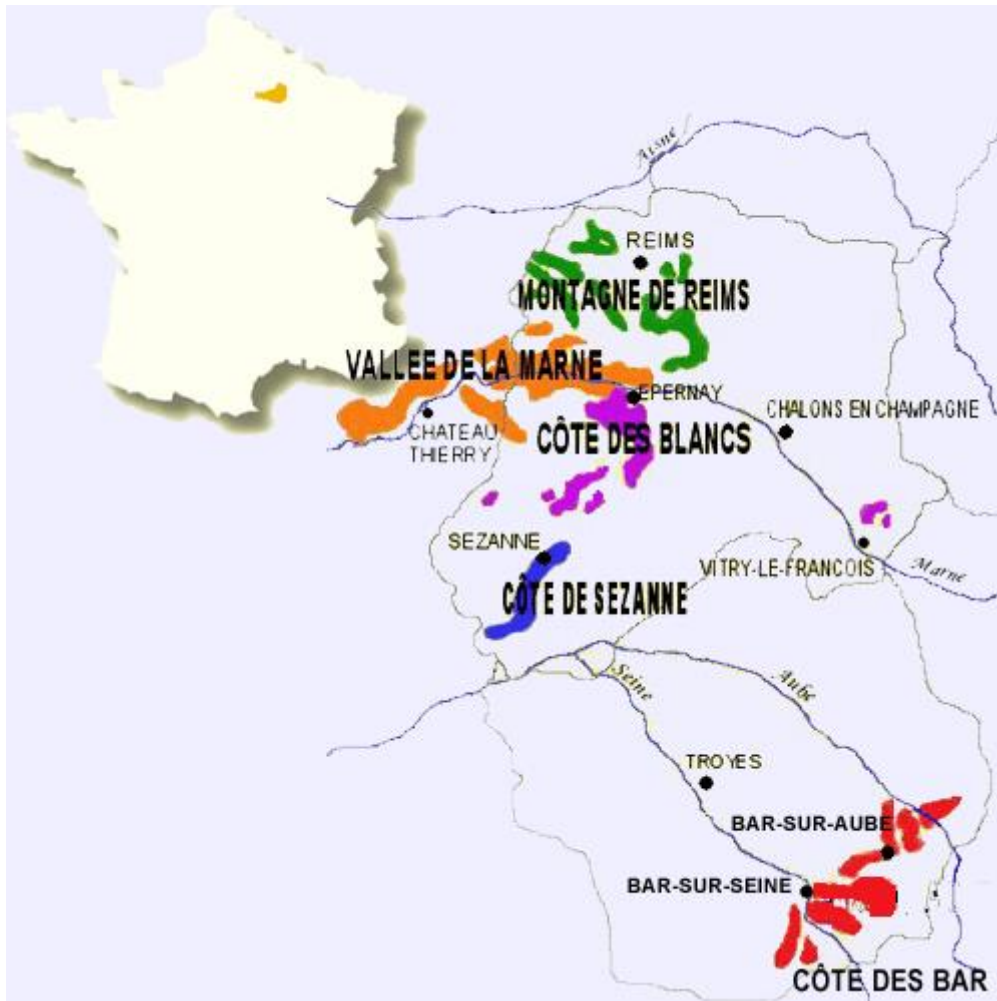

DE WIJNSTREEK CÔTE DE SÉZANNE

Ten zuiden van Epernay, strekt eerst de Côte des Blancs zich uit over ongeveer 15 kilometer. Daar onder, meer naar het zuiden, bevindt zich over een smalle strook van een vijftigtal kilometer, de Côte de Sézanne die ook wel eens als uitloper van de Côte des Blancs wordt aanzien. Het is de nieuwste en minst bekende regio uit de A.O.C. Champagne. De eerste wijnstokken werd er pas in de jaren 60 aangeplant. Omwille van de zuidelijke ligging worden er vooral chardonnay druiven gekweekt die volle, rijke wijnen voortbrengen.

Ligging:

Departement van de Marne (51)

Terroir:

De wijnstokken van de Côte de Sézanne worden geplant op krijtbodems. De bodem bestaat uit kalksteen, mergel en zand en Sparnaciaanse klei. Deze diversiteit aan terroirs draagt bij aan het typische karakter van de Côte de Sézanne champagne.

Klimaat:

De wijnstok profiteert van een gematigd tot vochtig zeeklimaat. Côte de Sézanne ligt op 48° noorderbreedte. De winters zijn milder dan in de rest van de Champagne. De gemiddelde jaartemperatuur is 11°C. Gemiddeld valt er 620 mm regen per jaar. De gemiddelde zonneshijnduur bedraagt 1771 uur per jaar. Mede dankzij het gunstige zuidoostelijke aspect, hebben de wijnen de neiging om rijper, voller en fruitiger te zijn dan de wijnen uit de Côte des Blancs.

Druivensoorten:

De belangrijkste druivenrassen in de regio voor de champagne zijn, Pinot Noir, Pinot Meunier en vooral Chardonnay (3/4 van de aanplantingen).

Gemiddelde opbrengst:

De gemiddelde opbrengst is 65hl/ha tot 97hl/ha voor de champagne.

NOGENT-SUR-SEINE

Gelegen op 1,5 uur ten zuidoosten van Parijs in de regio Champagne-Ardenne, ligt Nogent-sur-Seine aan de samenvloeiing van Champagne, Brie en Bourgondië.

Dankzij zijn ligging aan de Seine heeft Nogent-sur-Seine zich door de eeuwen heen kunnen ontwikkelen tot een stad van erfgoed en geschiedenis.

Verschillende beroemde mensen hebben daar hun sporen achtergelaten: Henri IV die er Gabrielle d'Estrées zou hebben gevonden, Lodewijk XIV die de prachtige klokkentoren van de Saint-Laurent kerk bewonderde, Napoleon I die er twee keer verbleef tijdens de Franse campagne, de schrijver Gustave Flaubert die er regelmatig zijn neven kwam bezoeken en er de inspiratie vond voor zijn roman "L'éducation sentimentale". Beeldhouwer Alfred Boucher werd er geboren net zoals zijn leerlinge Camille Claudel naar wie het museum werd genoemd en waarin onder andere werken van haar zien zijn.

PROVINS

Provins was in de middeleeuwen de economische hoofdstad van het graafschap Champagne. Het was eveneens een van de bekendste Franse jaarmarktsteden en bakermat van de handelscontacten tussen Noord-Europa en het Middellandse Zeegebied.

De aanwezigheid van 58 monumenten, gebouwen of opmerkelijke woningen hebben in 2001 bijgedragen tot de erkenning van Provins als UNESCO-werelderfgoed.

De vestingmuren en versterkte poorten

De vestingmuur rondom de bovenstad is 1200 m lang en wordt onderbroken door 22 torens in verschillende stijlen en afmetingen. De bouw ervan nam een kleine 100 jaar (van 1226 tot 1314) in beslag en geldt vandaag nog steeds als best bewaarde deel van de stad.

Het religieuze erfgoed

Het religieuze erfgoed van Provins is ook interessant, zoals de collegiale kerk van Saint-Quiriace uit de 12e eeuw. Ze werd vele malen verwoest, vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog en is vele malen gerenoveerd. Ze onthult een mooi voorbeeld van gotische stijl. De kerk van Sainte-Croix werd gebouwd tussen de 12e en 16e eeuw. Het ontleent zijn naam aan een stuk van het Heilige Kruis dat Thibaud IV de Champagne uit Jeruzalem heeft meegebracht.

De kerk van Saint-Ayoul, in gotische stijl, gelegen in de benedenstad, was het lange tijd een bedevaartsoord gewijd aan Aigulphe de Bourges. Gerestaureerd in de 20e eeuw, werd het gebruikt als een militaire kazerne en als woonplaats. Van primitieve gotische architectuur, het herbergt een aantal belangrijke kunstwerken, zoals een 17de-eeuwse altaarstuk, een 16e eeuwse albasten standbeeld van Maria Hemelvaart, en zeer mooie 16de en 17de-eeuwse glasramen. Het gebouw ligt niet ver van de César-toren, een achthoekige vierkante donjon uit de 12e eeuw die het machtssymbool van de stad vertegenwoordigt en een adembenemend uitzicht over de stad en de omgeving biedt.

Het klooster van Cordelières, gesticht in het midden van de 13de eeuw en werd in het midden van de 18de eeuw omgebouwd tot een ziekenhuis.

Ander fascinerend erfgoed

La Grange aux dîmes, de tiendenshuur, is een voormalige overdekte markt en scheidt een natuurgetrouw en realistisch beeld van de taferelen die zich afspeelden tijdens de jaarmarkten in Provins.

De ondergrondse gangen die een netwerk vormen van 10 km galerijen en 150 zalen met romaanse en gotische gewelven. De historische graffiti schetsen een overzicht van de functies waarvoor deze galerijen ooit dienden;

De Place du Châtel is een uitgestrekt, rechthoekig plein omgeven door charmante, typische woningen uit de 13de, 14de en 15de eeuw.

Het museum van Provins en omgeving is ondergebracht in het Romaanse Huis, het oudste burgergebouw van de stad.

L'auberge Croix d'Or, de oudste herberg van Frankrijk trekt eveneens de aandacht. Hij herbergt nu een populair restaurant.

LA MOTTE-TILLY

Het dorp La Motte-Tilly, gelegen aan de oevers van de Seine, telt die ongeveer 400 inwoners. De vallei dankt zijn charme vooral aan het prachtige 17e eeuwse kasteel.

Het kasteel van La Motte-Tilly is in 1754 gebouwd op een bebost terrein langs de Seine voor de broers Terray, volgens een ontwerp van de architect François Nicolas Lancret.

De beroemdste broer, de abt Joseph Marie Terray, wordt in 1769 belastinginspecteur onder koning Lodewijk XV.

Graaf Rohan-Chabot, die via zijn moeder afstamt van de familie Terray, begint in 1910 met een restauratie aan de hand van archiefmateriaal. De tuin wordt opnieuw ingericht met terrassen die langzaam afdalen naar het water.

In 1946 wordt het kasteel officieel een monument. Na het overlijden van de graaf in 1964, herstelt zijn dochter, de markiezin van Maillé, met meubilair en authentieke decorstukken de geraffineerde stijl van een 18de-eeuws kasteel.

De markiezin overlijdt in 1972 zonder erfgenaam en laat het kasteel na aan het Nationale fonds voor monumenten en bezienswaardigheden, dat tegenwoordig het Centre des monuments nationaux is, op voorwaarde dat het in goede staat wordt onderhouden en "de bezoeker er het gevoel heeft dat er iemand woont".